

# Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 110.

Anden Sæssion.

35te Møde.

Føverdagen den 23de November.

(Fortsat).

**Cultusministeren** (forts.): Den hele Sag, som der er Tale om, reistes iøvrigt ikke først af Mølleren; den begyndte med en Forhandling af Sønnen af en anden af de 4 Fæstere, der sad paa nogle Lodder af Præstegaarden, og ved hvilken der altsaa ikke var Spørgsmaal om de specielle Hensyn, som man troer gjøre sig gjældende for Mølleren, og det blev da efter forskellige Forhandlinger tilkjendegivet Sognepræsten, at der vel kunde forventes Tilladelse til at overdrage den da omhandlede Parcel af Præstegaardslodden i Arvefæste til den nævnte Søn af den afdøde Fæster eller en anden Mand, som derved vilde give Kaldet fuldstændigt Vederlag, deels i en passende Kjøbesum eengang for alle, deels i en aarlig Arvefæstegift, men at Parcelen da maatte sættes i særskilt Hartkorn, og det i saa Henseende Nødvendige foretoges. Der fremkom derefter et Ønske fra de andre Fæstere, at de paa samme Maade maatte faae deres Fæstesteder overdragne til Arvefæste, og til Fastfattelse af den Sum, hvorfor Overdragelsen skulde stee, foresloges Taxation. Vedkommende Autoriteter erklærede, da de skulde afgive Betænkning over Sagen, at Taxation af Jorbeiendomme i den Deel af Jylland paa den Tid ifølge de ved Krigen frembragte Forhold var saa mislig, at de ikke kunde tilraade en Afhændelse, bygget derpaa, især da ingen Fæsteledighed paa disse tre Steder var indtraadt, og jeg maa tilstaae, at jeg ikke dristede mig til at erklære denne Autoriteternes Formening om Taxationens Paalidelighed i den Egn af Jylland og i det Dieblit for ugheldig, og paa eget Ansvar at foranledige en Afhændelse af Gods, der

ikke engang var under Fæstetvang. Derved blev for Dieblittet Sagen sat i Bero, uden at der paa nogen Maade er betaget Vedkommende Afgang til under andre Former at faae Sagen sat i Bevægelse. Det har ogsaa ved andre Sager fra Jylland, hvor der har været Tale om Afhændelse efter Taxation, virkelig vist sig, at Taxationen har været i højeste Grad upaalidelig, idet Vedkommende, efterat man har forfattet det paa Taxation grundede Bud, have budt en ikke lidet højere Kjøbesum end den, Taxationen gif ud paa. Det er hvad jeg har at meddele til Oplysning om den til mig stillede Forespørgsel. Skal jeg sammenfatte det Meddeelte i Form af Svar, saa kan jeg altsaa kun sige, at Ministeriet for det geistlige Beneficiargods Vedkommende har sluttet sig til den almindelige Bestræbelse efter at fremme Selveiendomme saameget, som det laae i Ministeriets Magt, og at Ministeriet har søgt under denne Bestræbelse at lade alle Billighedshensyn til de nuværende Brugere af Beneficiargods stee fyldest.

**Tfæberning:** Jeg maa meget anerkjende den fuldstændige Maade, hvorpaa den ærede Minister ved at frembringe for Thinget sin Correspondance med underordnede Myndigheder har søgt at oplyse den Mand, som gif igennem hans Forvaltning; men ved Siden deraf maa jeg beklage, at han her, hvor denne Mand efter min Mening kunde have traadt frem i Gjærning, og hvor den altsaa havde faaet saa meget større Betydning, er vegen tilbage for en Vanskelighed, som jeg virkelig ikke troer eksisterer, jeg troer næsten ikke i nogen af de forskellige Retninger, der ere betegne. Jeg er aldeles enig med den ærede Minister i, at det ikke staaer til ham, allermindst fremtrædende som Personlighed, at give Nogetsomhelst bort; men det er der heller ikke Spørgsmaal